

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 58. S. Gothescalcus Sclavorum Princeps.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

§. LVIII.

Sæculum XI.

A. C. 1062.

S. Gothescalcus Sclavorum Princeps.

Inter Sclavos quoque ultra Albim amnem
positos Christiana Religio magna ca-
piebat incrementa; nam Gothescalcus, c. 21. Boll.
Regis Daniæ gener, Religiosissimus Prin- 7. Jun. to.
ceps, & sincerus Adalberti Archiepisco- 20. p. 4.
pi amicus, potentia Reges æquabat. Ge- ex Adamo.
nitus fuit ex Utone de Sclavorum Prin- Adam. l. 2.
cipibus uno, c. 48. cujus fratres infideles, &
ipse malus Christianus erat, unde eum
quidam Saxo transfuga, viri crudelita-
tem perosus, interfecit. Utonis filius
Gothescalcus tunc temporis in Monaste-
rio Lumburgensi literarum studiis vaca-
bat, qui comperta parentis cæde usque
adeo succensuit, ut, literis & Religione
Christiana valere iussis, Albique trajecto,
ad Vinulos, populum infidelem, defece-
rit; eorumque exinde adjutus viribus,
bello Christianis illato, compluribusque
Saxonum millibus interemptis, patri suo
parentavit. Cum Gothescalcum ali-
quando Bernardus Saxonix Dux inter
alios captivos in suam potestatem rede-
gisset, eum ut Grassatorum ducem car-
ceri dedit; sed brevi post intelligens,
esse fortissimum virum, sancito cum ipso
foedere, amicum ad suos remisit. Ipse
ad Canutum Regem profectus, cum eo-

B b b 5

dem

Sæculum XI. dem in Angliam trajecit, ubi diu moratus est, atque inter hæc cum ad sinum Ecclesiæ rediisset, Canutus Rex ipsi filiam suam nuptui dedit.

Tum Gothescalcus ex Anglia redux irascebatur Sclavis, qui ipsum bonis paternis spoliatum ad exteram gentem fugere compulerant; itaque bello eos lacerabat, quocunque devenisset, Infidelium terror. At recepto patrimonio exinde Deo militare, & gentem suam ad Religionem Christi, olim susceptam, iterumque ex memoria deletam, reducere statuit. Sæpe Hamburgum votorum a se editorum causa veniebat, & magno fidei propagandæ ardore incensus omnes Paganos ad ejus confessionem compellere cupiebat, namque jam tertiam partem illorum, qui sub Mistivoji, avi sui, regimine ad cultum Idolorum redierant, converterat. Itaque Gothescalco regnante omnes Sclavorum populi, qui provinciæ Hamburgensi accensebantur, numero septem, quos inter Obotritæ numerabantur, Christiana Sacra colebant. Regiones Ecclesiis, & Ecclesiæ Sacerdotibus, libere munere suo fungentibus, repletæ erant; quin Princeps Gothescalcus Dignitatis Regiæ oblitus sæpe in Ecclesia Prædicatoris officium occupans, idiomate Sclavonico fidelibus clarius expo-

*Helm. l. i.
c. 20.*

exponebat, quod Episcopi Presbyterive ^{Sæculum XI.}
dicebant. ^{A.C.1062.}

Innumera hominum multitudo quotidie fidem amplectebatur, in omnibus civitatibus claustra Canonorum, Monachorum, & Virginum construebantur, jamque Monasteria tria Megalopoli, quæ Regionis Obotritarum Caput erat, existebant. Adalbertus Archiepiscopus vero, tanto Religionis incremento delectatus, Principi Episcopos & Presbyteros misit, qui Neophytos in Fide confirmarent. In Castro veteri* Monachum Eizonem, Megalopoli Joannem Scotum, Ratzeburgi Aristonem, a Jerosolyma advenam, Episcopos, & in aliis locis alios ordinavit. Ipso invitante Gothescalcus Hamburgum venit, ubi eum Archiepiscopus vehementer exhortatus est, ut usque in finem pro Jesu Christo laboraret, pollicitus, victoriam ejus castra ubique secuturam, quin etsi ipsi contingeret pro causa optima etiam adversa pati, nihilominus Beatum futurum. Eodem fervore Adalbertus Regem Daniæ, sæpe ad se ad Eidoram annem invisentem, monitis suis in cultu Religionis roborabat, quem Rex auscultabat magno studio & profectu, nisi quod vitia gulæ & immodicæ Veneris non emendaverit. Denique tunc Sclavi omnes converti potuissent,

*Altenburg.

c. 25.

Sæculum XI. A.C. 1062. tuissent, nisi Saxoniorum Præfectorum, qui limites provinciarum custodiebant, quibusque major exigendorum vectigalium quam Religionis cura erat, avaritia obstitisset.

c. 26.

Adalbertus Archiepiscopus prædicationem veræ fidei in Septentrione nunquam non solícite curavit, etiam postquam negotiis sæcularibus, quibus plus justo vacabat, obrutus non nihil eorum, quæ officii sui erant, relaxavit, vir omnibus accedentibus ad se jucundus, comis, & munificus; quare, ingenti populorum frequentia Bremam confluyente, parva illa urbs Roma Septentrionalis videri poterat. Quippe Legati adveniebant ex Islandia, Grœnlandia, Orcadibus, prædicatores Verbi Divini expetentes, quibus ipse viros idoneos mittebat.

Danorum Episcopo fatis functo Sue-
no Rex ejus Diœcesin in quatuor partes
divisit, quibus singulis Archipræsul Episcopum dedit. In Sueciam quoque,
Norwegiam aliasque adjacentes Insulas
viros misit, qui in Vineâ Domini
laborarent.

FINIS TOMI XIV.

INDEX